

ცნობის უსურსებელი

სურათებიანი ღამაგება

დამატების № 284.

კვირა, 9 იანვარი 1905 წ.

ბაზმის № 2721.

ხელის მოწერა 1905 წლისათვის.

საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის

წელიწადი „**ცნობის უსურსელი**“ მ. კ. ა. თ. გ. სურათებიანი ღამაგებით.

ფასი გაზეთისა და გაზსაღარი: წელიწადი 6 მან, ნახევარი 3 მან, მესამედი 2 მან, მეოთხედი 1 მან, მეხუთედი 1 მან, მეექვსედი 1 მან, მეშვიდედი 1 მან, მეთვრამედი 1 მან, მეცხრამედი 1 მან, მსოფლიო 1 მან.

ფასი ქურნალისა და გაზსაღარი: წელიწადი 13 მან, ნახევარი 7 მან, მესამედი 5 მან, მეოთხედი 3 მან, მეხუთედი 2 მან, მეექვსედი 1 მან, მეშვიდედი 1 მან, მეთვრამედი 1 მან, მეცხრამედი 1 მან, მსოფლიო 1 მან.

უფასოდ გაიზარდა

მსოფლიო ქალაქ გარდა გახვანდისა და სხვათაგანს, რომელთაგანცა დაფინანსდა 1 მანეთი, რისთვისაც ხელის მოწერისათვის უნდა იქნას შემოღებული. წლიური ფასი განაწილებს: პირველი—3 მან, მეორე—3 მან, მესამე—3 მან, მეოთხე—3 მან, მეხუთე—3 მან, მეექვსე—3 მან, მეშვიდე—3 მან, მეთვრამე—3 მან, მეცხრამე—3 მან, მსოფლიო—3 მან.

გარდა ამისა ამოაშინა წლიური ხელის მოწერა გაგზავნაში.

მასალა სამხარეთის რედაქციისთვის

ბაკონისთვის დავით გიორგის ძის და მის შვიკის. გე. წიანი ალექსანდრე ბელთა წაწერილნი იხვეუბნი და შერაცხნი 2000ვერსის რედაქციის კანკარის ღირსნი: ვანქის დღე, ქარი, ახს. საცემოში, ფოსტის ბარკის: Тифлиси. Редакция „Моябе“—„Писемъ Пурдани“.

მასალა სამხარეთის რედაქციისთვის

ბაკონისთვის დავით გიორგის ძის და მის შვიკის. გე. წიანი ალექსანდრე ბელთა წაწერილნი იხვეუბნი და შერაცხნი 2000ვერსის რედაქციის კანკარის ღირსნი: ვანქის დღე, ქარი, ახს. საცემოში, ფოსტის ბარკის: Тифлиси. Редакция „Моябе“—„Писемъ Пурдани“.

მასალა სამხარეთის რედაქციისთვის

ბაკონისთვის დავით გიორგის ძის და მის შვიკის. გე. წიანი ალექსანდრე ბელთა წაწერილნი იხვეუბნი და შერაცხნი 2000ვერსის რედაქციის კანკარის ღირსნი: ვანქის დღე, ქარი, ახს. საცემოში, ფოსტის ბარკის: Тифлиси. Редакция „Моябе“—„Писемъ Пурдани“.

მასალა სამხარეთის რედაქციისთვის

ბაკონისთვის დავით გიორგის ძის და მის შვიკის. გე. წიანი ალექსანდრე ბელთა წაწერილნი იხვეუბნი და შერაცხნი 2000ვერსის რედაქციის კანკარის ღირსნი: ვანქის დღე, ქარი, ახს. საცემოში, ფოსტის ბარკის: Тифлиси. Редакция „Моябе“—„Писемъ Пурдани“.

მასალა სამხარეთის რედაქციისთვის

ბაკონისთვის დავით გიორგის ძის და მის შვიკის. გე. წიანი ალექსანდრე ბელთა წაწერილნი იხვეუბნი და შერაცხნი 2000ვერსის რედაქციის კანკარის ღირსნი: ვანქის დღე, ქარი, ახს. საცემოში, ფოსტის ბარკის: Тифлиси. Редакция „Моябе“—„Писемъ Пурдани“.

მასალა სამხარეთის რედაქციისთვის

ბაკონისთვის დავით გიორგის ძის და მის შვიკის. გე. წიანი ალექსანდრე ბელთა წაწერილნი იხვეუბნი და შერაცხნი 2000ვერსის რედაქციის კანკარის ღირსნი: ვანქის დღე, ქარი, ახს. საცემოში, ფოსტის ბარკის: Тифлиси. Редакция „Моябе“—„Писемъ Пурдани“.

მასალა სამხარეთის რედაქციისთვის

ბაკონისთვის დავით გიორგის ძის და მის შვიკის. გე. წიანი ალექსანდრე ბელთა წაწერილნი იხვეუბნი და შერაცხნი 2000ვერსის რედაქციის კანკარის ღირსნი: ვანქის დღე, ქარი, ახს. საცემოში, ფოსტის ბარკის: Тифлиси. Редакция „Моябе“—„Писемъ Пурдани“.

მასალა სამხარეთის რედაქციისთვის

ბაკონისთვის დავით გიორგის ძის და მის შვიკის. გე. წიანი ალექსანდრე ბელთა წაწერილნი იხვეუბნი და შერაცხნი 2000ვერსის რედაქციის კანკარის ღირსნი: ვანქის დღე, ქარი, ახს. საცემოში, ფოსტის ბარკის: Тифлиси. Редакция „Моябе“—„Писемъ Пурдани“.

მასალა სამხარეთის რედაქციისთვის

ბაკონისთვის დავით გიორგის ძის და მის შვიკის. გე. წიანი ალექსანდრე ბელთა წაწერილნი იხვეუბნი და შერაცხნი 2000ვერსის რედაქციის კანკარის ღირსნი: ვანქის დღე, ქარი, ახს. საცემოში, ფოსტის ბარკის: Тифлиси. Редакция „Моябе“—„Писемъ Пурдани“.

მასალა სამხარეთის რედაქციისთვის

ბაკონისთვის დავით გიორგის ძის და მის შვიკის. გე. წიანი ალექსანდრე ბელთა წაწერილნი იხვეუბნი და შერაცხნი 2000ვერსის რედაქციის კანკარის ღირსნი: ვანქის დღე, ქარი, ახს. საცემოში, ფოსტის ბარკის: Тифлиси. Редакция „Моябе“—„Писемъ Пурдани“.

მასალა სამხარეთის რედაქციისთვის

ბაკონისთვის დავით გიორგის ძის და მის შვიკის. გე. წიანი ალექსანდრე ბელთა წაწერილნი იხვეუბნი და შერაცხნი 2000ვერსის რედაქციის კანკარის ღირსნი: ვანქის დღე, ქარი, ახს. საცემოში, ფოსტის ბარკის: Тифлиси. Редакция „Моябе“—„Писемъ Пурдани“.

მასალა სამხარეთის რედაქციისთვის

ბაკონისთვის დავით გიორგის ძის და მის შვიკის. გე. წიანი ალექსანდრე ბელთა წაწერილნი იხვეუბნი და შერაცხნი 2000ვერსის რედაქციის კანკარის ღირსნი: ვანქის დღე, ქარი, ახს. საცემოში, ფოსტის ბარკის: Тифлиси. Редакция „Моябе“—„Писемъ Пурдани“.

მასალა სამხარეთის რედაქციისთვის

ბაკონისთვის დავით გიორგის ძის და მის შვიკის. გე. წიანი ალექსანდრე ბელთა წაწერილნი იხვეუბნი და შერაცხნი 2000ვერსის რედაქციის კანკარის ღირსნი: ვანქის დღე, ქარი, ახს. საცემოში, ფოსტის ბარკის: Тифлиси. Редакция „Моябе“—„Писемъ Пурдани“.

მასალა სამხარეთის რედაქციისთვის

ბაკონისთვის დავით გიორგის ძის და მის შვიკის. გე. წიანი ალექსანდრე ბელთა წაწერილნი იხვეუბნი და შერაცხნი 2000ვერსის რედაქციის კანკარის ღირსნი: ვანქის დღე, ქარი, ახს. საცემოში, ფოსტის ბარკის: Тифлиси. Редакция „Моябе“—„Писемъ Пурдани“.

მასალა სამხარეთის რედაქციისთვის

ბაკონისთვის დავით გიორგის ძის და მის შვიკის. გე. წიანი ალექსანდრე ბელთა წაწერილნი იხვეუბნი და შერაცხნი 2000ვერსის რედაქციის კანკარის ღირსნი: ვანქის დღე, ქარი, ახს. საცემოში, ფოსტის ბარკის: Тифлиси. Редакция „Моябе“—„Писемъ Пурдани“.

თუ არა, მაშე, კანდევრე შორს, შორს, მისი სხუდღე მესმის ადარს..
მისუტეული ბრძენი ადღედა,
დაიფრებულმა თავი ღესარ:

„აღდეტე არა, რომ აქამდისნი ვერაინ მისხედა თავის უკეთა: სხვას სარგებლობას რადის მოეუტანთ, ჩვენის სიდურხლთ, თუ სიკვდილთა“
თ. რაზიკაშვილი.

აღსდგა მკვლრებით!

მ. კ. ა. თ. გ. ისტორიული ღამა მ მოქმედებად*
სენა მითხმ

ივინავე, პეტრო, დღა-ყაღღე და მინა.
პეტროს გულზე თავ-მიყრდომილი მინ და პეტროს გამოდიან სახსდლის კარბიღან.

მარუჩა. აგერ პეტროკ! (მოდფარს) რამ შეგეზინა?.. თუ შენ არ მოგუცს ნებართვა, მე ავიღებ მას.

პეტრო. (ღიმილით უქსნას მარუჩნს და თან მანის კაღერსება) მარუჩა! მარუჩა! ხედავ, მანის შენთვის ვერ შემოუხედნია ხომ მიხედრბოლი ხარ რა მიზეზიც იქნება; მოდი, აპატე,—ბოღონს იხდის.

მარუჩა. (მიუახლოვდება და მანის ვადაუტევევ) საპატებელი მე არა მაქვს რა! პირიქით მე ვაგავაგერე უნებურად და თეთ უღდა მამატოს. (მარუჩოს) ხომ კარგი ამბავი მოიტანე?..

პეტრო. (ღიანსაგეს მოდფარს) რა რიგ მინახის, რომ შე-მიძინად ვასიმოვრო.

მარუჩა. (გასრეულია) ხომ ვითხარი! ოჰ, პეტრო, რა რიგ გამახარე!

პეტრო. თუმცა ისმაილ-ბეგმა დიდის ეკვით შეხედა თქვენს თხოვნას, მაგრამ ბოლოს მინც დავიყოლიე. დღესვე შეგეცლებათ დედოფლის ნიხე. აი, ნებაბრთვის ქალდიც. (კადსკეშს).

მოდფარი. ათასი სიკოხლეო რომ გეუტეებინათ, ასეთი მადლობელი არ ვიქნებოდი! ეტლა კი მშვილობით; ვესწრადი მალე ენახო ჩემი დედოფალი. გმალობთ, კიდევ გმალობთ, ჩემო კეთილი მწყალობელიო. ძლიერია მაცხოვრის ღვარა, ამ ურჯულთათა ქვეყანაში ამ ჯვარმა შეგახვედრა, ამ ჯვარის ურჯულთათა ვაგევეტე შენი შეუწუება, ღმერთო დიდებულიო! შენს სადიღებლოდ ამ ჯვარმა კვლეა გაანთავისუფლოს მონა შენი! (მიადს).

მარუჩა. კეთილი მოდფარი!

მოდფარი. მიზობანე, შეილო.

მარუჩა. (ვაუბეგადა) სათხოვარი მაქვს ცოტა რამ... სთხოვე დედოფალს... მეც მინდა ვაგეღე ღირსი მისი ნახვისა...
*) იხ. „ღამაგება“ № 258.

მისთვის ბრძენი და პატივითი

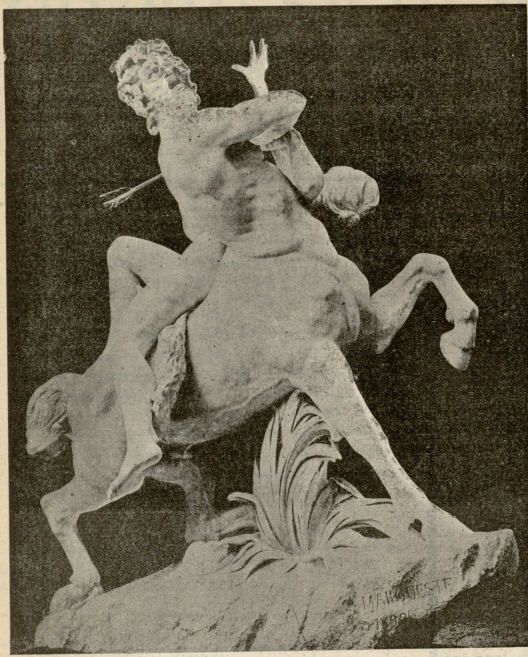
(იპაბონის იმპერატორის მუცუკიტოს ლეშის)

მისთვის

სად ინსტრუბი, უბეგო, სიკვდილს: თუ შენ ქვეათად, თუ გესენ შეფადმარე? თუ ზღვაში, როგორ ნაყო იძიარეს? და ჭირაშხლი დრადებს გარე? თუ იყო სისხლი და იქ ყოდავე სიკვდილს, დოკანში რიდად შეფადარე?

ვაჟიცი

თუ ჩემს სამშობლოს და გიორგის შობებულს ჩემი სიკვდილი მოუტანს დასენს, მე თეთი მიჭეროლე მამინ სიკვდილთან, ადარ მოუგედი იმის მოფერენს;

კენტავრი ნესოსი.—ქანკაბა ლოსანხის.

მოდღარი. დიღ, ხვალ... ხვალ... ყველაფერს შეიტყობთ.

სენა მახუთი

იგინიე, გარდა მოძღვრას.

მარუჩა. ისმალ-ბეგთან ჩემთვის ბარათი არ დავაიწყებ და ესლევ გავზაენეთ, რომ ნებართვა მალე მივიღო.

პიეტრო. (სუშრბათი) ხელდათ ამას, როგორ მიბრძანებს? შეგი რა ღონე მაქვს, (სწებს) აჰ, თვით გავზაენო.

მარუჩა. (ბარათს გამოართმევს, სახსრეკვს, მიდის კარბთან და მსხურს კადს-ცემს პაასს) გმადლობთ, მაგრამ ეს არ ემარა; ერთი დიდი და უკანასკნელი სათხოვარი კიდევ მაქვს; თუ მანიც დამებმარება—გაებედავ, რომ მოვახსენო.

პიეტრო. მაშ რადგან ვგრეთი დიდი სათხოვარი ყოფილა, რომ მანის დამბარებასაც საქორებს, ხვალისთვის ვადსდე, ე'ლა კი შპისთან წასასვლელად ვეჭქარი.

მარუჩა. მაშ სწორედ ესლა უნდა მომისმინო.

პიეტრო. მივხედრილი ვარ რა სახლოვრიც გექნება; ალბად შპისთან—რამე ქეთევან დელოფლის შესახებ? სწორედ შეცმაის თაობაზე მივიღოვარ...

მარუჩა. (გასწაგბულია) უნდა სათხოვო, რომ დელოფალი განათვისსულლოს!

პიეტრო. განათვისსულლოს! ამის თხოვნა შეუძლებელია.

მანი. განა არის რამ შენთვის შეუძლებელი, ჩემო პიეტრო! წუღანაც ვამბობდი, შპი რომ ვიყო და პიეტრომ მთელი საეფუო მიხთვის მეჭიტი, ყველაფერს დამეუთმობდი...

პიეტრო. (აფურსათ). შენ რომ იყო —მგრდა ასე იქმოდი; მაგრამ საუბედლოდ სპარსეთის ბრძანებელი ერთი უფლობელი, მხეცი ადამიანია; სისხლის დღვრა, მეტადრე ქრისტიანისა, სასახლოდ მიაჩნია და თუ უბედურ დელოფალს წამება მანიც ავატენი, ვითომც თავისუფლება მიურქებია...

მანი. წამება!..

მარუჩა. დმერთო!

მანი. მეგრ რისთვის? რა დამევა იმ უბედურმა?

პიეტრო. დღეს დაბრუნდა. საქართველოზე გამარჯვებული სპარსეთის ჯარი და თან ათი ათასი ტუვე მოიყვანა. მიუღ საქართველოს დღვკაცობა—ქალი თუ კაცი—ხვალ შპის წინ თამოხორილი მოსმენს მის ვანჩენსა. შპის სურს ყველა მამკმლის რჯულზე მოაქციოს, რომ მით დამიკვიდროს მთელი მხარე კავკასიის; მაგრამ მან ისიც იცის, რომ ქართვლნი მტკიცედ აღვანან თავიდან რჯულსა და ამიტომ სურს მთელი ხალხის წინ ქეთევან დელოფალმა უარყოს მსხოვარი, მიიღოს მამკმლის რჯული, რომ ამით სხეებსაც შეურყიოს სარწმუნოება.

მანი. საბრალო დელოფალი!

მარუჩა. დმერთო! დმერთო!

პიეტრო. სწორედ შესაბარალისია; აგერ ერთი თვეა შპი ცდილობს დელოფალი დაიყოლოს; ბირდება დიდ წყალობას, სიმდღრეს, სამეფო ტახტს—გვირგვინს, მაგრამ დელოფალი შეურყეველია; რაც უფრო მეტ ტანჯვას აყენებენ, მით უფრო მედგარ და ჩსტებდება მსხოვრის ჯვარს და ღრმად სწებს, რომ იგია მარტო მისი და იმის ხალხის მსხნელი. შპი ბრაზით აღარ არის; ჰქუხს სქექს. ცეხლსა ყრის, რომ იმის სიმძლვრემ ვერ სძლია ერთ სუსტ დღვკაცს და განდასწყვიტა ჯალათს მიმარბო. დღეს, როგორც მიხარია მბილ ბგემს, ქეთევან დელოფალი ცეხლით უნდა აწმანს.

მე ვილოცავ მისთვის... პიეტრო, არასოდეს არა მითხოვნიარა...

პიეტრო. განა რა უნდა იყოს იმისთანა, რომ ვერ შეგისრულო?

მარუჩა. მინდა მოძღვარმა წამიყვანოს დელოფლის სახახვად. (მოძღვრის) ხომ უარს არ მეტყვი?

მოდღარი. შეილო, დმერთია შენი ჩამგონებელი!

პიეტრო. მავს ძალიან ადვილად შეგისრულებს; ისმალბეგს შენ განსაკუთრებულ პატივის ცემაში ყვებარ. ჩემი თხოვნაც კი არ არის საჭირო. ესლევ მიგწერ ბარათს.

მარუჩა. (გასწაგბულია) მაშ, თუ ცოტას მომიცდი, კეთილო მამე, ერთად წავალთ.

მოდღარი. დღეს არა, შეილო; სხვა დროს... ხვალ, თუ დმერთი მადრისებს კიდევ თქვენს ნახვასა.

მარუჩა. ხვალ? რატომ დღეს არა! სულ არ დავაგვიანებ, ესლევ წავიღებ თვითონ ბარათს; არა, პიეტრო? ხომ არ დავაგვიანებ?

პიეტრო. არა მგონია.

მოდღარი. არა, შეილო; დღეს მარტოდ უნდა ვნახო; წმინდა საიდუმლოება უნდა მივადმიბინო... ვინ იცის, ხვალ კი... თუ დმერთის ნება იქნება...

პიეტრო. რასაკვირველია, მარუჩა, შენ ყოველთვის შეგეძლება დელოფლის ნახვა და აჭარება რა საჭიროა. (მოდღვრს) მაშ კეთილი იყოს თქვენი შეხვედრა. დელოფალს მიმძღვენით უმდაბლესი ჩემი სალამი. ვეცდები რითაც შევსძლებ დამებმარო.

მარუჩა. დიღ, მოახსენეთ დელოფალს, რომ პიეტრო დელა-ვალზე კეთილია და ყველაფერს მოახერხებს. ხომ მართლს ვამბობ? მაშ ხვალ, კეთილო მამაო, მოუთმენლად მოგვლოდებით.

მარუჩა. ის ვერ გაჰყვებას! პეტრო, შენ ნებას არ მისცემ, რომ შაშიმ ეს საშინელება ჩაიდინოს! არა! არ შევიძლება!

მანი. პეტრო, უნდა შეიბრალო უბედური დედოფალი! **პეტრო.** ჩემო, მანი! გული რომ არ შემტკივოდეს, განა შეიძლება შაშისთან საიხივროდ! მაგრამ საუბედურად არ შემძლიან წინ არ აღუდგე შაშის განზრახვას, თუმცა ვიცო, რომ ამ მოქმედებით ვლადკობ ჩემ პირადპირ მოვალეობას, რისთვისაც აქ ვარ წარმოგზავნილი.

მარუჩა. პეტრო! შენ თითონ არ შეუბნებოდი, რომ პეტროს ადამიანისთვის მოვალეობა მარტო ერთია: დივიცის სიმართლე-ქვეყნარტება და ყური დაუგდოს წრფელ გულის თქმას! პეტრო! ვიცი, მე არ ვარ ის, ვინც შენ ყველაზე მეტად გიყვარს; მაგრამ მე რომ ვიყო იმ უბედურ დედოფლის ალბასი, ნუ თუ შენ, რაღაც სახელმწიფო მოსახრებოთ, საწამებლოდ ჯალათის მიმცემდი! რა ვარ მე—ერთი ვილაღ უგვარ-უტომო, უსახელო, გაყიდული ტყვე, შედარებით იმ წამებულ დედოფალთან, რომელიც უშობრად მოელის სიკვდილს, რომ ბრწყინვალეობა მოჰყინოს თავის ხალხს და ქვეყანას! რას მიქვია სახელმწიფო მოსახრებანი! ნუ თუ იტალიის ცის ქვეშ მოიპოვება ერთი ადამიანი, რომელიც ვისაცუდურებს, რად ააღწიო ცეცხლით წამება ტანჯულ ხალხის უბედურ დედოფლასო! მაშ ვის ტრადები, ამ ვის ემსახურები? ღმერთიც და ხალხიც ერთნაირად მხარში გიღებანი! უშველე უბედურ დედოფალს! ააღწიე უსამართლოდ მხეცის მტარ-ვალაობა!

პეტრო (დაუჯერს მარუჩას თავს და შუბლზე ჭკონის). უგვარ-უტომო, უსახელო, გაყიდული ტყვე-მონა! არც ერთს გვირგვინსანს შენსავით არ დაამყენებდა სამეფო გვირგვინი! მთელი ხმელეთის მპყრობელი რომ ვიყო, ჩემს დიდს გვირგვინს შენ დაგაღვამდი, რომ გაემხდარეყვავ თვით შენი მონა! მაშ მივიღებარ!

მარუჩა. (განზრებული) მიდიხარ, რომ უშველო ქეთევან დედოფალს! ოჰ, პეტრო, რა კარგი ხარ!

მანი. (აღვრისთ მიჰყვება პეტროს) მოდი მოგართო, მოგაკაზმო. ნახოს დიდებულმა შაშმა, რომ უგვირგვინოდაც შეიძლება მასზე მეტად ბრწყინავდენ! (პეტრო და მანი წელს გადის).

სცენა მძიმად

მარუჩა მარტო, დიმილით შემყურებს მიმავალ პეტროს და თავს იმეგრებს, რომ უკან არ გაბრუნდეს.

მარუჩა. (თავისთვის) ჰო, სად მიდიხარ! იქ არ არის შენი ალაკი! შესდევ! გაჩრდი, გულო, ყველს ნუ მეტყინები, ნუ მახრბობ, თვლი ნუ მიბნელებ და გონებას ნუ მართმევ! მონა ხარ და დამემონე! არ გინდა, გულო, მონობა? გინდა გაარღვიო საპყრობილე, ამოვარდე და შენის ცოდვით დასწვა ქვეყანა! ჰო, პეტრო, პეტრო! რა ბრალი მაქვს, რომ აგრე მიყვარხარ! რატომ მე არ ვარ ცხლა შენს გვერდით—არ გრთამ, არ გახზმევ და არ გეაღვრებდი! სამაგიეროს ხომ არასა გთხოვ! მარტო გიყურებო, მარტო დაგსტკებ შენის სმენითა, მარტო მჭონდეს უფლება გითხრა, შენი ვარ და ვიქნები შენი სიკვდილამდის! ნუ თუ სიყვარულისაღ შეუშლიან შეურაცხყოფა! პეტრო, მაშ რა გქნა, რომ მიყვარხარ! მინდა მოვეგრძნო, როგორი ვიყავი, შენ რომ ამ მიყვარდი და თავს ევიღრა ცსენამ! თითქო ამ სიყვარულით დავბადებულ-იყავი! (შუბლზე დაუჭვება) პეტრო, პეტრო, მიყვარხარ! მიყვარხარ ისე, როგორც ათას მანის არ ეყვარები!..

სცენა მძიმად

პეტრო და მარუჩა.

პეტრო (წასვლელად მომხადებელი, გაოცებული ისმენს მარუჩას უკანასკნელს სიტყვებს). მარუჩა!

მარუჩა (შეშინებული დაიწყოლებს და თვალზე ხელეებს იფარებს). ჰა!

პეტრო (აღვლევებული მიუხადებებს). მარუჩა! მარუჩა! ჩემო მარტო, ჩემო სიკაცხლე! (ფეხზე აყენებს და გულზე ეგრას) მეც მიყვარხარ, ჩემო მარუჩა!

მარუჩა (ხელიდან გაუსვლტება). არა! სუ! ნუ სცოდავ! სიყვარული მოწყალება არ არის და მე მას არა გთხოვ! (მანი გამომდებს, დანახვას ამ სურათს, გულ-მოკლული დაიკვნესებს და მიამაწყებს).

მარუჩა (გაიკონებს კვნესას). მანი! (პეტროს თითს აჩვენებს გასასვლელ გზაზე. პეტრო გადის).

სცენა მძიმად

მარუჩა, მერე მანი.

მარუჩა (აღვლევული). გონი არ გსცდები; თვლი მოვიკარ... თითქო კვნესაც შემომსმია... ნუ თუ გაიგონა? უბედურს მეტი არ უნდა! (ფურს უგაღვს, კვნესა მოასმას) ნამდვილად კვნესის! უნდა უშველო! (გაიქცევა სასახლის კარებისკენ; უნდა გამოჩნდეს მანი).

ქველ-მოქმედება.—ქანდაკება დაიუზისა.

მანი (ფეხზე ძლივს სდგას და კვლავზე ეუბნება). შესდევ! **მარუჩა** (შეწუხებული). მანი! რა გემართება? ხელი მომეც!

